

Ezzel az igével szokták megnyitni az adventi időszakot, az egyházi esztendőt. Benne (újra) Isten szólítja meg az embert. A Bibliában legtöbbször ezzel kezd, amikor megszólít valakit: „ne félj”. Ne félj, mert Isten, aki magasan fölötted van, aki „az égben van, te pedig a földön” (Préd 5,1), aki szent, te pedig bűnös, mégis beszél veled, mégis van veled terve, kézen akar fogni, vezetni akar... – Itt ezzel kezd: „örülj”. Ez több, mint a „ne félj”. Így csak akkor szól Isten az emberhez, amikor a Megváltó eljövetelét jelenti be: Lk 1,28 (Károli: „Örülj, kegyelembe fogadott...”), Lk 2,10 – de elhangzik a „ne félj” is (Lk 1,30; Lk 2,10), mert Isten ilyenkor is személyesen szól az emberhez: személyesen tehozzád jön el Krisztus. „Királyod érkezik *hozzád*...” – „Üdvözítő született ma *nektek*”.

„Igaz és szabadító”, aki valóban igaz, és aki örökre megszabadít. Voltak Izráelnek / Júdának „igaz” királyai, akik félték az Urat, de éppen ezért tudták, hogy kegyelemre szorulnak. Voltak „szabadítók” is (Bírák könyve: „Isten szabadítókat, bírakat támasztott”), de ezek nem tudták megszabadítani Izráelt attól, hogy újra és újra elforduljon Istentől. Nem tudtak új természetet adni az embereknek. Az „igaz és szabadító” Király (mint szolga) „sokakat tesz igazzá ismeretével, és ő hordozza bűneiket” (Ézs 53,11), így lett nekünk a Szabadítónk.

„Alázatos és számaron ül, számarcsikó hátán.” Jézus beteljesíti ezt – virágvasárnap. Így kapcsolódik össze advent virágvasárnap. Adventben arra gondolunk, hogy Jézus eljött a földre – virágvasárnap már a megfeszítésre tekintünk. Mindkettő egy olyan esemény, amelyben az Úr Jézus megalázta magát. „Szolgai formát vett fel”, így az egész földi élete Önmaga megalázása volt, a kereszthalál. – Azért vonult be számaron, „hogy beteljesedjék a próféta szava” (Mt 21,4), vagyis az, hogy „Királyod érkezik hozzád” (Izráel királyai is számaron vagy ösvéren jártak). Tudják, hogy király, Dávid Fiának szólítják. Elfogadja – és megy tovább a kereszting, ezt is azért teszi, „hogy beteljesedjenek” a próféciák és ezzel Isten akarata. Ő az a Király, aki kész megalázni magát, odaadni az életét, hogy nekünk is a Királyunk legyen, hogy „hozzánk is megérkezzen” a Király.

Békességet hirdet: Isten ajánlja fel a békét az embernek, aki bujkál, menekül előle, harcol ellene. „Békét hirdet a népeknek”: nekünk is, a távollevőknek (Ef 2,17). Akikkel addig ellenségek voltunk, azokkal is békében élhetünk. Ez ajándék, de az is, amikor megvalósítja bennünk, hogy „szeressétek ellenségeiteket”. „Uralma tengertől tengerig ér...”: ez nem csak akkor teljesedik be, amikor Jézus újra eljön. Most is mindenütt ott van, ahol ott vannak az övéi, akikben Ő az Úr.

Szabadulást hirdet: „a veled (velünk) kötött szövetség véérért”. „Vér kiontása nélkül nincs bűnbocsánat” (Zsid 9,22), nincs szabadulás. A bűnért nem lehetett akármilyen vért áldozni, csak hibátlan bárányt – ez mutatott előre Krisztusra. Ő a Bárány: kész volt hordozni a bűneinket, mintha Ő követett volna el minden bűnt – ennyire megalázta magát – és így szabadított meg minket. „A kútból, amelyben nincs víz”, ahonnan nem lehet kijönni, ahol csak elpusztulni lehet – a bűnben, amíg Ő ki nem szabadít.

Krisztus mint Király, aki „igaz és szabadító”, és Krisztus mint Bárány, akinek a véérért megszabadulhatunk. Az a csoda, és az Isten célja ezzel az üzenettel, hogy a Királyban és a megölt Bárányban is lássuk meg a Szabadítót. Ha megláttad így, akkor leszel „reménykedő fogoly”, akit Isten magához hív: a „kútból”, ami a halál helye, az „erősségbe”, ahol Isten az úr, ahol „semmi sem választhat el az Ő szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban”. „Királyod érkezik hozzád”: akkor fog megérkezni, ha így látod meg Őt: mint Királyt, aki megalázta magát, hogy a te Szabadítód és Királyod lehessen, és ezért imádod.

Zak 14,9 „Az ÚR lesz a király az egész földön. Azon a napon az ÚR lesz az egyetlen Isten, és neve az egyetlen név.”